

आपञ्चदशपर्यन्तं बाल्यम् आ ति शब्दं कौमारम् । आ प-
ञ्चाशद्वर्षं यौवनम् ततज्जर्षं वृद्धत्वमिति वेद्यकोक्ताश्चतस्रो-
ऽवस्थाः । जीवमात्रस्य कौमारयौवनवार्द्धकरूपा अव-
स्थास्तिस्रः एवमन्येषामपि वस्तूनां तत्तत्क्षणभेदेनावस्था-
भेदा उच्येयाः । सर्वेषां पदार्थानां कालादिकृतपरिणामा-
नरत्वेऽवस्थेत्युच्यते यथा नायकयोः “अवगार्ह-
नाद्वापि मिथः संरुदरागयोः । दशाविशेषेभ्योऽप्राप्तौ-
पूर्वरागः स उच्यते” इत्युपक्रम्य “अभिलाषचिन्ता
सृष्टिगुणकथनोद्देशसंलापाश्च । उन्मादोऽथ व्याधिर्जडता
वृत्तिरिति दशा कामदशाः” सा० द० उक्ता कामदशा
दशविधाः । मङ्गिनाथेन तु “हृद्मनः सङ्गसङ्कल्पौ जागरः
क्षयताऽरतिः । ह्रीत्यागोन्मादमूर्च्छांता इत्यनङ्गदशा दश”
इत्यन्यविधा दश दशा उक्ताः । एवं दैन्यावस्था-कावस्था-
शीकावस्था-मदावस्थादयोपि “रसावस्थः परभावः स्यादयितां
प्रतिपद्यते” “भवेदभिनयोऽवस्थानुकारः स चतुर्विधः”
इति च सा० द० । “अन्तर्मदावस्थ इव द्विपेन्द्रः” रघुः ।
“अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थाङ्गतोऽपि” वा पुरा०
“तस्मात् सर्वावस्थास्तु मान्याः पूज्याश्च पार्थिवाः” रामा०
३ आकारे च । “कुम्भकर्षः कपीन्द्रेण तुल्यावस्थः स्वसुः
कृतः” रघुः । [२ स्थापने च ।

अवस्थापनं न० अव+स्था-णिच्-युक् ल्युट् । निवेशने
अवस्थापितं लि० अव+स्था-णिच्-कर्मणि क्त । निवेशिते
२ स्थापिते च । [स्थापयित्वेत्यर्थे अव्य० ।

अवस्थाप्यं लि० अव+स्था-णिच्-युक् यत् । निवेशनीये ल्यप् ।
अवस्थापिन् लि० अव+स्था-णिनि स्त्रियां ङीप् । अव-
स्थितिपुक्ते ।

अवस्थितं लि० अव+स्था-क्त । वर्तमाने स्थिते “अन्यानपि
प्रकुर्वीति शुचीन् प्रज्ञानवस्थितान्” “आधिसोपनिधिश्चैव”
इत्युपक्रम्य “दीर्घकालमवस्थितौ” इति च मनुः ।

अवस्थिति स्त्री अव+स्था-क्तिन् । अवस्थाने
अवस्थन्दनं न० अव+स्थन्-ल्युट् । करणे गहा० क ।
अवस्थन्दनीयः तद्गवादौ लि० ।

अवस्थुं लि० अवोरक्षणम् इच्छति-क्यच्-उन् । रक्षणेष्या-
युक्ते । “वन्मारिरवसुरसि दुवस्थान्” ता० ब्रा० ।
“ईलानामवस्थाने यविष्ठ” ऋ० २, ६, ६, “अवस्थाने स्वरक्षण-
मिच्छवे” भा० ।

अवस्थंसनं न० अव+स्थन्-ल्युट् । अवःपतने, २ च्युतौ च ।
अवस्थंसितं लि० अव+स्थन्-णिच्-क्त । दलिते २पातिते च ।

अवस्थस् लि० अवस्थंसते क्तिप् । १ भ्रंसनशीले २ स्थण्डिते च ।
अवस्थत् लि० अवोरक्षणमन्त्यस्य सत्पृ मस्य वः । रक्षणयुक्ते ।
अवहं लि० न वहति वह-अच् न० व० । नद्यादेः स्रोतः-
भूत्ये १ देशे “संख्यातौ व्रजन्त्यनवेक्षमाणा यत्रोदकमवहं
भवति तत् प्राप्य सङ्गदन्त्यैकं जलाङ्गलिसत्सृज्य नाम-
गोत्रे षट्हीलोत्तीर्णान्यानि वासांसि परिधावेति” आश्व०
ष्ट० “अवहं यत्र देशे नद्याः स्रोतो नास्ति तदिति”
शु० त० रघु० । २ तृतीयस्कन्धस्य वायुभेदे च विवृतिर्वायुशब्दे ।
अवहतं लि० अव+हन-कर्मणि क्त । अत्याघातेन विलुप्यते
अवहति अव+हन-क्तिन् । अवघाते अत्यावघातेन विलुप्य
करणार्थे व्यापारे ।

अवहननं न० अव+हन भावे ल्युट् । अवघाते घान्यादेः विलु-
प्य, धीकरणसम्पादके १ व्यापारे । अवहन्यतेऽनेन शोणितम्
करणे ल्युट् । देहस्य शोणितवहे स्थानभेदे २ पुपसि च ।
“वपावसावहनननाभिः क्लोम यकत् स्निहा” या० सू०
“अवहननं पुपसः” मिता० ।

अवहरणं न० अव+ह-ल्युट् । १ स्थानान्तरनयने सैन्यानां
शुद्धस्थानात् शिविरस्थाने २ नयने च ।

अवहस्तं पु० अवरं हस्तस्य एक० त० । हस्तपृष्ठे हेम० ।

अवहारं पु० अव+ह-कर्त्तरि ण । १ चोरे, २ याचनामके
जलजन्तुभेदे (हाङ्गोर) च । भावे घञ् । ३ निमग्नितवि-
प्रादिभ्यो द्रव्यहरणे । ४ स्थानान्तरनयने सैन्यानां शुद्धस्थानात्
५ शिविरनयने च । “ततोऽवहारं सैन्यानां तव तेषाम्ना
मारत !” भा० भो० प० देविरामे ७ निवृत्तौ च “क्रियता-
मवहारोऽस्मादुद्वाहमाङ्गणसंघतात्” भा० आ० प० ।

अवहारकं लि० अव+ह-ल्युट् । १ स्थानान्तरनावके २ निवा-
रके ३ युद्धात् सैन्यादिनिवारके च । (हाङ्गोर) ४ जलजन्तु-
भेदे पु० ।

अवहार्यं लि० अव+ह-ल्युट् । अवहरणीये १ स्थानान्तरं नेये
२ अवश्यदेये । “आधिसोपनिधिश्चैव न कालात्ययमर्हति
अवहार्यौ भवेतां तौ दीर्घकालमवस्थितौ” मनुः “अव-
हार्यौ भवेज्जैव सान्वयः षट्पथो दमः” मनुः । ३ समाप्ये च ।

अवहालिका स्त्री अवहति अवःस्थित्वा जङ्घं स्पृशति
अव+हल-विशेषे खल् टाप् अत इत्त्वम् । प्राचोरे
हारावली । [“यज्ञापहारार्थमसत्कृतोऽसि” गीता ।

अवहासं पु० अव+हस-घञ् । १ स्फुटहासे २ उपहासे च ।

अवहास्यं लि० अव+हस कर्मणि ल्युट् । उपहासे

अवहितं लि० अव+धा-क्त । कृतावधाने सावधाने ।